

31998L0026

L 166/45

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1998.6.11.

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 98/26/EK IRÁNYELVE
(1998. május 19.)**

a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Monetáris Intézet véleményére ⁽²⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 189b. cikkében szabályozott eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾,

(1) mivel a Tízek Csoportjába tartozó országok központi bankjainak vezetői számára készült 1990. évi Lamfalussy-jelentés feltárta a különböző jogcímen történő fizetések nettósításán, különösen a multilaterális nettósításon alapuló fizetési rendszerekkel járó, nem elhanyagolható rendszerkockázatot; és tekintettel arra, hogy a valós idejű, bruttó elszámolási rendszerekben való részvétel jogi kockázatainak csökkentése kimagasló fontosságú, figyelembe véve e rendszerek egyre intenzívebb fejlődését;

(2) mivel az értékpapír-elszámolási rendszerekben való részvétel kockázatának csökkentése ugyancsak kiemelt fontossággal bír, különösen ott, ahol ezek a rendszerek szorosan kapcsolódnak a fizetési rendszerekhez;

(3) mivel ez az irányelv azt tűzi ki célul, hogy előmozdítsa a határokon átnyúló, tagállamok közötti fizetési és értékpapír-elszámolási eljárások hatékony és költségtakarékos működését, elősegítve ezzel a tőke szabad mozgását a belső piacon; és mivel ezáltal ez az irányelv illeszkedik a Gazdasági és Monetáris Unió megteremtése céljából a belső piac kiteljesedése érdekében megvalósított fejlődés folyamatába, különösen a tőkemozgások liberalizálása és a szolgáltatások nyújtásának szabadsága területén;

(4) mivel kívánatos lenne, hogy a tagállamok jogszabályai arra irányuljanak, hogy minimálisra csökkentsék a rendszerben résztvevő tag ellen indított fizetéseképtelenségi eljárás azon hatását, amely az egész rendszerben zavarokat okozhat;

(5) mivel a hitelintézetek újjászervezéséről és felszámolásáról szóló, 1985-ben előterjesztett és 1988. február 8-án módosított irányelv-javaslat továbbra is a Tanács előtt van; továbbá tekintettel arra, hogy az 1995. november 23-án a tagállamok által a Tanács keretében megfogalmazott Fizetéseképtelenségi eljárási Egyezmény a biztosítási vállalkozásokat, hitelintézeteket és befektetési vállalkozásokat kifejezetten kizárja a saját hatálya alól;

(6) mivel ez az irányelv mind a belföldi, mind a határokon átnyúló, tagállamok közötti fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekre kiterjed; és mivel ez az irányelv a közösségi rendszerekre, valamint az ezekben résztvevők – legyenek azok akár közösségbeli, akár harmadik országbeli résztvevők – által az ilyen rendszerekben való részvétellel kapcsolatban nyújtott biztosítékokra vonatkozik;

(7) mivel a tagállamoknak jogukban áll alkalmazni az irányelv rendelkezéseit azokra a belföldi intézményeikre, amelyek közvetlenül részt vesznek harmadik országbeli rendszerekben, valamint az ilyen rendszerekben való részvételhez kapcsolódóan nyújtott biztosítékokra;

(8) mivel a tagállamok számára meg kell engedni, hogy azokat a rendszereket, amelyek fő tevékenysége az értékpapír-ügyletek elszámolása – még akkor is, ha korlátozott mértékben származékosáru-ügyletekkel is foglalkoznak – az irányelv hatálya alá tartozónak minősítsék;

(9) mivel a rendszerkockázat csökkentésének fontos előfeltétele az elszámolások véglegessége és a biztosítékok kikényszeríthetősége; tekintettel továbbá arra, hogy biztosítéknak tekintendő minden olyan eszköz – ideértve a visszavásárlási megállapodásokat, a törvényes zálogjogot és fedezetlen átutalásokat –, amelyet a fizetési és/vagy értékpapír-elszámolási rendszerek résztvevői egymás rendelkezésére bocsátanak annak érdekében, hogy általuk az adott rendszerrel kapcsolatos jogait és kötelezettségeiket biztosítsák; ugyanakkor az engedélyezett biztosítékok típusának nemzeti jogszabályokban történő szabályozásakor nem kell figyelembe venni a biztosítékoknak az ebben az irányelvben foglalt meghatározását;

⁽¹⁾ HL C 207., 1996.7.18., 13. o. és HL C 259., 1997.8.26., 6. o.

⁽²⁾ Az 1996. november 21-én kifejtett vélemény

⁽³⁾ HL C 56., 1997.2.24., 1. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 1997. április 9-i véleménye (HL C 132., 1997.4.28., 74. o.), a Tanács 1997. október 13-i közös álláspontja (HL C 375., 1997.10.12., 34. o.), valamint az Európai Parlament 1998. január 29-i határozata (HL C 56., 1998.2.23.). A Tanács 1998. április 27-i határozata.

- (10) mivel ez az irányelv azáltal, hogy hatálya kiterjed, szabályozza a tagállamok központi bankjainak központi banki minőségben végzett műveleteihez – ideértve a monetáris politikával összefüggő műveleteket – kapcsolódóan nyújtott biztosítékokat, a Gazdasági és Monetáris Unió harmadik szakaszának előkészítésére tekintettel támogatja az Európai Monetáris Intézetet a határokon átnyúló fizetések hatékonyságának növelésével kapcsolatos feladata ellátásában, és így egyúttal hozzájárul a jövőbeni európai központi bank politikájának kidolgozásához szükséges jogi keretek megteremtéséhez;
- (11) mivel az átutalási megbízásoknak és azok nettósításának az összes tagállam joga szerint érvényesíthetőnek és harmadik félre nézve kötelező érvényűnek kell lenniük;
- (12) mivel a nettósítások véglegességére vonatkozó szabályok nem képezhetik akadályát annak, hogy a rendszerek a nettósítás végrehajtása előtt ellenőrizzék, hogy a rendszerbe érkezett megbízások megfelelnek-e az adott rendszer szabályainak, majd engedélyezzék az elszámolás végrehajtását;
- (13) mivel ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem érintheti a résztvevők vagy harmadik személyek eredeti jogviszonyból eredő, a rendszerbe került fizetési megbízásokkal kapcsolatosan érvényesíthető, kárpótlás vagy az eredeti állapot visszaállítása iránti jogát vagy igényét (például csalás vagy technikai hiba esetén) mindaddig, amíg ez nem befolyásolja a nettósítást vagy nem vezet a fizetési megbízás visszavonásához;
- (14) mivel biztosítani kell, hogy a rendszer szabályai által meghatározott időpont után az átutalási megbízások ne legyenek visszavonhatóak;
- (15) mivel szükséges, hogy a tagállamok azonnal értesítsék a többi tagállamot, amennyiben a rendszer valamely résztvevője ellen fizetéseképtelenségi eljárás indul;
- (16) mivel a fizetéseképtelenségi eljárásnak nem lehet visszamenőleges hatálya a rendszer résztvevőinek jogaira és kötelezettségeire;
- (17) mivel ennek az irányelvnek az is célja, hogy a rendszer valamely résztvevője ellen indított fizetéseképtelenségi eljárás esetén meghatározza, mely csődeljárást szabályozó jogszabály alkalmazandó a résztvevőnek a rendszerben történő részvételével kapcsolatos jogaira és kötelezettségeire;
- (18) mivel a biztosítékokra nem terjedhet ki a fizetéseképtelen résztvevőre alkalmazandó csődeljárást szabályozó jogszabályok hatálya;
- (19) mivel a 9. cikk (2) bekezdésének rendelkezései csak olyan nyilvántartásra, számlára vagy központi letéti rendszerre vonatkozhatnak, amelyek tanúsítják az adott értékpapírok átadásához vagy átruházásához fűződő tulajdonosi jogok meglétét;
- (20) mivel a 9. cikk (2) bekezdésének rendelkezései biztosítani kívánják, hogy amennyiben egy résztvevő, egy tagállam központi bankja vagy a jövőbeni európai központi bank birtokában levő biztosíték – annak a tagállamnak a jogszabályai szerint, ahol az adott nyilvántartás, számla vagy központi letéti rendszer található – érvényes és hatályos, akkor az adott biztosítéknak a rendszerrel (és annak üzemeltetőjével) és bármely harmadik személlyel szembeni érvényességére és közvetlen vagy közvetett kikényszeríthetőségére is kizárólag e tagállam joga irányadó;
- (21) mivel a 9. cikk (2) bekezdésének rendelkezései nem gyengíthetik a tagállamoknak azon jogszabályainak a működését és hatályát, amelyek alá az értékpapír tartozik, vagy értékpapírok helye szerinti tagállam jogát (korlátozás nélkül ideértve az ilyen értékpapírok kibocsátására, tulajdonlására és átruházására vonatkozó vagy az általuk megtestesített jogokra irányadó jogot), továbbá nem értelmezhető úgy, hogy bármely ilyen biztosíték közvetlenül érvényesíthető vagy másként minősíthető ezekben a tagállamokban, mint ahogy azt az adott tagállam jogszabályai előírják;
- (22) mivel kívánatos, hogy a tagállamok az irányelv hatálya alá tartozó valamennyi értékpapír-elszámolási rendszer között megfelelő kapcsolat megteremtésére törekedjenek az értékpapírokkal kapcsolatos tranzakciók lehető legnagyobb átláthatóságának és jogi érvényesíthetőségének elősegítése céljából;
- (23) mivel ennek az irányelvnek az elfogadása a fent említett célkitűzések megvalósításának legmegfelelőbb és a szükséges mértéket meg nem haladó módja,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. SZAKASZ

HATÁLY ÉS ÉRTELMEZŐ RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni:

- a) a 2. cikk a) pontjában meghatározott, valamely tagállam joga alá tartozó és bármely valutában, ECU-ban vagy különféle, a rendszerben egymásra átváltható valutában működő valamennyi rendszerre;

b) e rendszer bármely résztvevőjére;

c) arra a biztosítékra, amelyet:

- egy rendszerben való részvételre tekintettel, vagy
- a tagállamok központi bankjainak központi banki minőségben végrehajtott műveletekhez kapcsolódóan nyújtanak.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „rendszer” az olyan alakszerű megállapodás:

- amely három vagy több résztvevő fél (figyelmen kívül hagyva az esetleges elszámoló ügynököt, központi partnert, elszámolóházat vagy közvetett résztvevőt) között jött létre, közös szabályok és egységes eljárási rend szerint hajtja végre a résztvevő felek egymás közötti átutalási megbízásait,
- amely a résztvevő felek által választott tagállam jogának hatálya alá tartozik; azonban a résztvevők csak olyan tagállam jogát választhatják, ahol legalább egyikük székhelye megtalálható, és
- amelyet az alkalmazandó jog szerinti tagállam rendszernek minősít anélkül, hogy ez a belföldi jog általánosan megszorítóbb alkalmazási feltételeit gyengítené és erről – miután a rendszer kielégítő voltáról megbizonyosodott – értesítette a Bizottságot.

Az első albekezdésben foglalt feltételek mellett egy tagállam csak azt az előző bekezdés szerinti alakszerű megállapodást minősítheti rendszernek, amely üzletszerű tevékenysége keretében az i) pont második francia bekezdése szerinti átutalási megbízások, valamint – amennyiben a tagállam a rendszerkockázat szempontjából a megállapodást kellően biztosítottnak ítéli – korlátozott mértékben más pénzügyi eszközökre vonatkozó megbízások teljesítésével foglalkozik.

A tagállamok eseti elbírálás alapján rendszernek minősíthetik két résztvevő – figyelmen kívül hagyva az esetleges elszámoló ügynököt, az esetleges központi partnert, az esetleges elszámolóházat vagy az esetleges közvetett résztvevőt – között létrejött alakszerű megállapodást is, amennyiben azt a rendszerkockázat szempontjából kellően biztosítottnak ítélik.

b) „intézmény”:

- a 77/780/EGK ⁽¹⁾ irányelv 1. cikkének első francia bekezdésében meghatározott hitelintézet, ideértve a 2. cikk (2) bekezdésében felsorolt intézményeket is,

- a 93/22/EGK ⁽²⁾ irányelv 1. cikkének 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozások, kivéve a 2. cikk (2) bekezdés a)–k) pontjaiban felsorolt intézményeket, vagy
- közjogi szervezetet és állami garanciával rendelkező vállalkozásokat, vagy
- mindazokat a vállalkozásokat, amelyek székhelye a Közösség területén kívül található és az (1), valamint a (2) bekezdésekben meghatározott közösségi hitelintézetével vagy befektetési vállalkozásával megegyező tevékenységet végez,

amelyek részt vesznek valamely rendszerben, és a rendszeren belüli átutalási megbízásokból eredő pénzügyi kötelezettségek teljesítéséért felelősek.

Amennyiben valamely rendszer a nemzeti jog alapján felügyelet alatt áll, és a rendszer csak az i) pont második francia bekezdése szerinti átutalási megbízásokat, valamint az ilyen megbízásokból eredő fizetéseket teljesít, a tagállam az ilyen rendszerben részt vevő és az adott rendszeren belüli átutalási megbízásokból eredő pénzügyi kötelezettségek teljesítéséért felelős vállalkozásokat intézménynek tekintheti, feltéve hogy e rendszernek legalább három résztvevője az első albekezdésben említett intézmények valamelyikének minősül és a tagállam döntése a rendszerkockázat szempontjából biztosított;

- c) „központi partner” az a jogi személy, amely a rendszer intézményei között közvetítve ezen intézmények kizárólagos partnereként jár el átutalási megbízásai vonatkozásában;
- d) „elszámoló ügynök” az a jogi személy, amely a rendszerben részt vevő intézmények és/vagy központi partner részére elszámolási számlákat vezet, amelyekben keresztül a rendszeren belül az átutalási megbízások lebonyolódnak, és adott esetben hitelt nyújt ezeknek az intézményeknek és/vagy központi partnereknek az elszámolások fedezésére;
- e) „elszámolóház” az a jogi személy, amely felelős az intézmények, az esetleges központi partner és/vagy az esetleges elszámoló ügynökök nettó egyenlegének kiszámításáért;
- f) „résztvevő fél” az intézmény, a központi partner, az elszámoló ügynök vagy az elszámolóház.

A rendszer szabályaitól függően ugyanaz a résztvevő betöltheti a központi partner, elszámoló ügynök vagy elszámolóház szerepét is, továbbá elláthatja e feladatok egy részét vagy egészét. A tagállam az irányelv alkalmazásában a közvetett résztvevőt

⁽¹⁾ A Tanács 1977. december 12-i első 77/780/EGK irányelve a hitelintézetek üzleti tevékenységének elkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések koordinálásáról (HL L 322., 1977.12.17., 30. o.). Legutóbb a 96/13/EK irányelvvel módosított irányelv (HL L 66., 1996. 3.16., 15. o.)

⁽²⁾ A Tanács 1993. május 10-i 93/22/EGK irányelve az értékpapírok terén nyújtott befektetési szolgáltatásokról (HL L 141., 1993.6.11., 27. o.). Legutóbb a 97/9/EK irányelv által módosított irányelv (HL L 84., 1997. 3.26., 22. o.).

is résztvevőnek tekintheti, amennyiben a rendszerkockázat szempontjából biztosított, és az adott közvetett résztvevő a rendszer számára ismert;

- g) „közvetett résztvevő” az a b) pont első francia bekezdése szerinti hitelintézet, amely a rendszerben részt vevő és az i) pont első francia bekezdése szerinti átutalási megbízásokat teljesítő intézménnyel fennálló szerződéses jogviszonya alapján átutalási megbízásokat teljesít az adott rendszeren keresztül;
- h) „értékpapírok” a 93/22/EGK irányelv mellékletének B. szakaszában felsorolt eszközök;
- i) „átutalási megbízás”:
- a résztvevő fél által, bizonyos pénzösszegnek a kedvezményezett rendelkezésére bocsátása céljából, a hitelintézet, a központi bank, illetve az elszámoló ügynök számláján történő könyvelésbevitel útján adott utasítás, vagy az olyan utasítás, amelynek eredményeképpen a fizetési kötelezettség átvállalása vagy teljesítése a rendszer szabályai által meghatározott módon történik,
  - valamely résztvevő fél értékpapírhoz vagy értékpapírokhoz fűződő jogosultságának vagy részesedésének átruházásra irányuló utasítása nyilvántartásba vétel útján vagy egyéb módon;
- j) „fizetési képtelenségi eljárás” a tagállam vagy valamely harmadik ország joga szerinti olyan kollektív intézkedés, amelyet akár a résztvevő fél felszámolására, akár annak átszervezésére rendelnek el, amennyiben ezen intézkedés magában foglalja az átutalások és fizetések felfüggesztését, illetve azok korlátozását;
- k) „nettósítás” a résztvevő fél vagy felek által másik résztvevő féltől vagy felektől kapott, illetve részére adott átutalási megbízásokból származó követelések és tartozások átalakítása egyetlen nettó követeléssé vagy tartozássá, amelynek eredményeképpen a tartozás vagy követelés csak e nettó összegre korlátozódik;
- l) „elszámolási számla” a központi banknál, az elszámoló ügynöknél vagy a központi partnernél vezetett, pénzeszközök és értékpapírok kezelésére, valamint a rendszer résztvevői közötti műveletek kiegyenlítésére szolgáló számla;
- m) „biztosíték” mindaz a zálogjog (beleértve az óvadékot is), visszavásárlási vagy más hasonló megállapodás alapján nyújtott, illetve a tagállamok központi bankjainak vagy a jövőbeni európai központi banknak nyújtott értékesíthető eszköz,

amelynek célja a rendszerrel kapcsolatban esetlegesen felmerülő jogok és kötelezettségek biztosítása.

II. SZAKASZ

NETTÓSÍTÁS ÉS ÁTUTALÁSI MEGBÍZÁSOK

3. cikk

(1) Az átutalási megbízásoknak és a nettósításnak jogi úton érvényesíthetőnek és harmadik személyekre kötelezőnek kell lenniük akkor is, ha a résztvevő fél ellen fizetési képtelenségi eljárás indult, feltéve hogy az átutalási megbízás a fizetési képtelenségi eljárás 6. cikk (1) bekezdése szerinti megindítását megelőzően került a rendszerbe.

Abban a kivételes esetben, ha az átutalási megbízás a fizetési képtelenségi eljárás megindítása után kerül a rendszerbe, és még azon a napon teljesül, az átutalási megbízás kizárólag akkor érvényesíthető jogi úton és lehet kötelező harmadik személyekre nézve, ha az elszámolás után az elszámoló ügynök, a központi partner vagy az elszámolóház bizonyítja, hogy nem volt tudomása, és nem is kellett, hogy tudomása legyen az ilyen eljárás megindulásáról.

(2) Semmilyen törvény, rendelet, szabály vagy gyakorlat, amely a fizetési képtelenségi eljárás 6. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerinti megindítása előtt kötött szerződések vagy ügyletek érvénytelenítésével kapcsolatos, nem vezethet a nettósítás visszamenőleges megváltoztatásához.

(3) Az átutalási megbízás rendszerbe történő bevitelének időpontját az adott rendszer szabályai határozzák meg. Ha a rendszer szabályozó nemzeti jog meghatározza a rendszerbe kerülés időpontjára vonatkozó feltételeket, e szabályokat a fenti rendelkezésekkel összhangba kell hozni.

4. cikk

A tagállamok elrendelhetik, hogy valamely résztvevő fél ellen indított fizetési képtelenségi eljárásban nem lehet elvonni azokat a résztvevő fél elszámolási számláján nyilvántartott eszközöket és értékpapírokat, amelyek a résztvevő feleknek a fizetési képtelenségi eljárás megindulásának napján a rendszerrel szemben fennálló kötelezettségei teljesítését szolgálják. A tagállamok továbbá azt is elrendelhetik, hogy a meglévő rendszerhez kapcsolódó, a meglévő és rendelkezésre álló biztosítás ellenében biztosított hitelkeret és résztvevő rendszerrel szembeni kötelezettségeinek teljesítésére szolgáljon.

5. cikk

Az átutalási megbízást sem a rendszer résztvevője, sem pedig harmadik fél nem vonhatja vissza a rendszer működési szabályai által meghatározott időpont után.

III. SZAKASZ

**A FIZETÉSKÉPTELENSÉGI ELJÁRÁSRA VONATKOZÓ
RENDELKEZÉSEK**

6. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a fizetéseképtelenségi eljárás megindításának időpontja az az időpont, amikor az illetékes igazságügyi vagy közigazgatási szerv a határozatát kézbesíti.

(2) Az (1) bekezdés szerinti határozat meghozatalát követően az illetékes igazságügyi vagy közigazgatási szerv köteles a határozatról haladéktalanul értesíteni az adott tagállam erre kijelölt hatóságát.

(3) A (2) bekezdésben említett tagállam köteles haladéktalanul értesíteni a többi tagállamot.

7. cikk

A fizetéseképtelenségi eljárásnak nincs visszaható hatálya a résztvevő félnek az eljárás 6. cikk (1) bekezdése szerinti megindulását megelőző rendszerbeli részvételéből származó vagy azzal összefüggő jogaira és kötelezettségeire.

8. cikk

Amennyiben egy rendszer valamely résztvevője ellen fizetéseképtelenségi eljárás indul, az adott résztvevő fél részvételéből eredő vagy ahhoz kapcsolódó jogait és kötelezettségeit az adott rendszerre irányadó jog szerint kell meghatározni.

IV. SZAKASZ

**A BIZTOSÍTÉK JOGOSULTJA JOGAINAK VÉDELME A
KÖTELEZETT FIZETÉSKÉPTELENSÉGÉNEK HATÁSAIVAL
SZEMBEN**

9. cikk

(1) Azokat a jogokat,
– amelyek a résztvevő felet valamely rendszerrel kapcsolatban nyújtott biztosítékhoz fűződően illetik meg, illetve

– amelyek a tagállamok központi bankjait vagy a jövőbeni európai központi bankot a nekik nyújtott biztosítékhoz fűződően illetik meg,

nem érinti a biztosítékot nyújtó résztvevő fél, illetőleg a tagállamok központi bankjai vagy a jövőbeni európai központi bank biztosítékot nyújtó ügyfele ellen indított fizetéseképtelenségi eljárás. E biztosítékok csak az általuk biztosított követelések kielégítésére használhatók fel.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti résztvevők és/vagy a tagállamok központi bankjai vagy a jövőbeni európai központi bank részére biztosítékként értékpapírokat (beleértve az értékpapírok által megtestesített jogokat is) nyújtanak, és az értékpapírhoz fűződő jogaikat (vagy az általuk megjelölt személy vagy megbízottjuk vagy nevükben helyettük eljáró harmadik személy jogait) a tagállamban található nyilvántartásba, számlára vagy központi letéti rendszerbe jogszerűen bejegyezték, ezeknek az intézményeknek – mint az adott értékpapírt megtestesítő biztosíték kezelőjének – jogkörére az adott tagállam jogszabályai az irányadók.

V. SZAKASZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

10. cikk

A tagállamok megállapítják, mely rendszerek tartoznak az irányelv hatálya alá, és erről értesítik a Bizottságot, valamint tájékoztatják a 6. cikk (2) bekezdésének megfelelően általuk kijelölt hatóságokról.

A rendszer értesíti a tagállamot, mely ország joga irányadó a rendszer tagjaira, ideértve az esetleges közvetett résztvevőket is, illetve a bekövetkezett változásokat is.

A második alpontban előírt értesítésen túlmenően a tagállamok elrendelhetik a joghatóságuk alá tartozó rendszerek felügyeletét és az engedélyezési követelményeknek való megfelelését.

Jogos érdeke alapján bárki jogosult az intézménytől információt kérni azokról a rendszerekről, amelyekben az részt vesz, és az adott rendszer jelentősebb működési szabályairól.

11. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1999. december 11-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell csatolni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot nemzeti joguk azon rendelkezéseiről, amelyeket az ezen irányelv hatálya alá tartozó területen fogadtak el. E közleményben a tagállamok egy megfelelő táblázatban tételesen felsorolják az irányelv valamennyi cikkéhez kapcsolódóan a már meglévő vagy bevezetésre kerülő nemzeti rendelkezéseket.

12. cikk

Legkésőbb a 11. cikk (1) bekezdésében említett időpontot követő három év múlva a Bizottság jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv alkalmazásával kapcsolatban, szükség esetén mellékelve az annak felülvizsgálatára vonatkozó javaslatait.

13. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján lép hatályba.

14. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1998. május 19-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. M. GIL-ROBLES

a Tanács részéről

az elnök

G. BROWN